LIVRĂRI IMPOSIBILE · 2

A nu se deschide înainte de tunet

Lui Eriksson

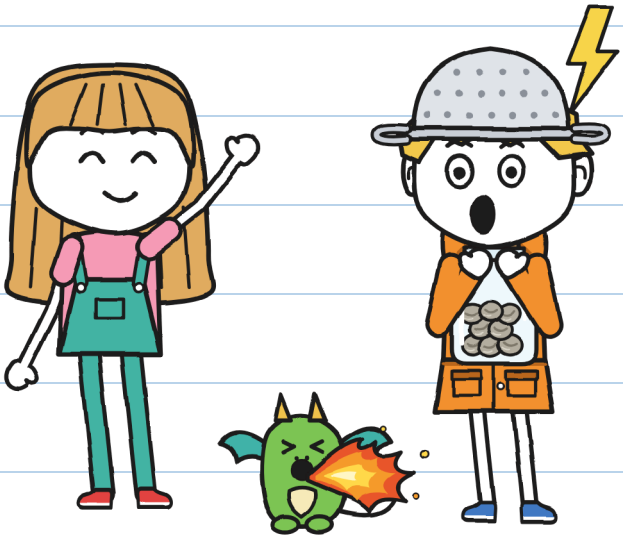

(de Guni)

MĂRIME XS
Primii cititori · 5+

LIVRĂRI IMPOSIBILE · 2

A nu se deschide înainte de tunet

Text și ilustrații: Lui Eriksson

MĂRIME XS · Primii cititori · 5+

Versiunea în limba română: LinguAula

Prima ediție: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Se poate fotocopia liber, pentru clasă și pentru acasă.

A doua carte din serie. Prima: „Pachetul ăsta mușcă”.

LinguAula

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com

Niciun tunet n-a fost rănit. —J.

Al nimănui altcuiva. –J.

Dacă îl găsești, nu-
l deschide înainte de tunet.

DOAR ÎN POVESTE

Doar în povești. Tu, nu. –J.

CINE E CINE

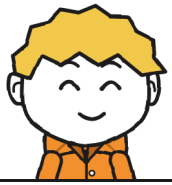

Guni, vânător de furtuni.

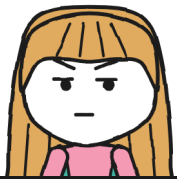

Julita scrie cu verde.

Fărâmiță, dragoniță.

Toni, curier FULGER.

Flora, grădinăreasa.

Vera îngrijește dragonii.

Mara, vrăjitoarea.

R. trimite pachetele.

CAIET DE LIVRĂRI 2
de Guni

OFICIAL.

„Oficial”: îl citesc eu prima. –].

Caietul 1 s-a terminat. Mara mi l-a dat pe ăsta. Zice că nu se desenează.

CAPITOLUL 1

Vânătorul de furtuni

Un pachet tremură în magazinul Marei.
Nu mă gândesc să-l ating.
Fărâmiță, dragonița, mă copiază.
Au rămas nouăsprezece
pachete returnate.

TREMUROMETRU
AL NR. 2

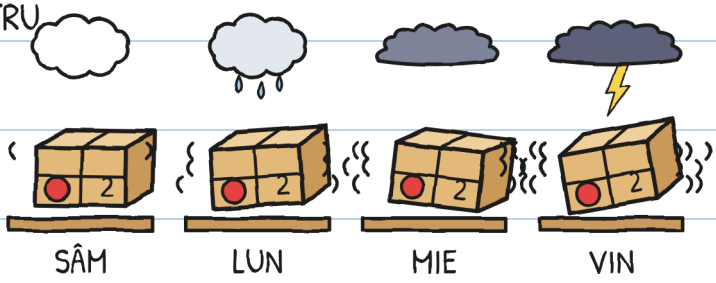

Sâmbătă vine furtuna. —].

Cine primește un pachet
returnat trebuie să semneze.
Altfel, se întoarce în zori.

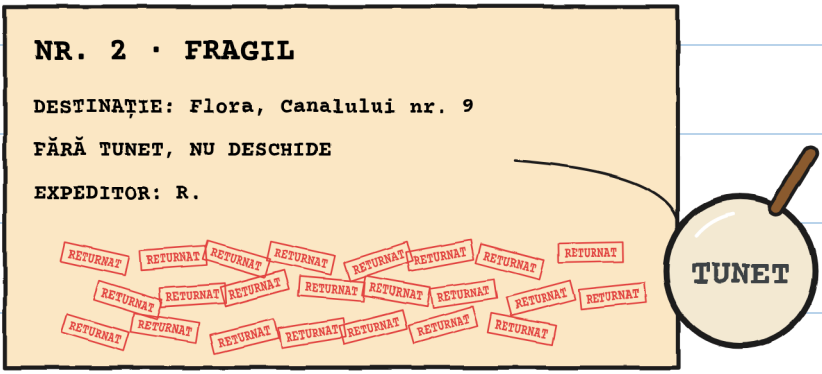

Pachetul nr. 2 avea
douăzeci și trei de ștampile.
[Le-am numărat de două ori. —].

— L-am dus de douăzeci și trei de ori
— a spus Mara. Niciodată pe furtună.

Mara ne aștepta cu pachetul nr. 2. Toni era acolo.

— Ăsta îl livrați voi — a spus Mara. Azi după-amiază.

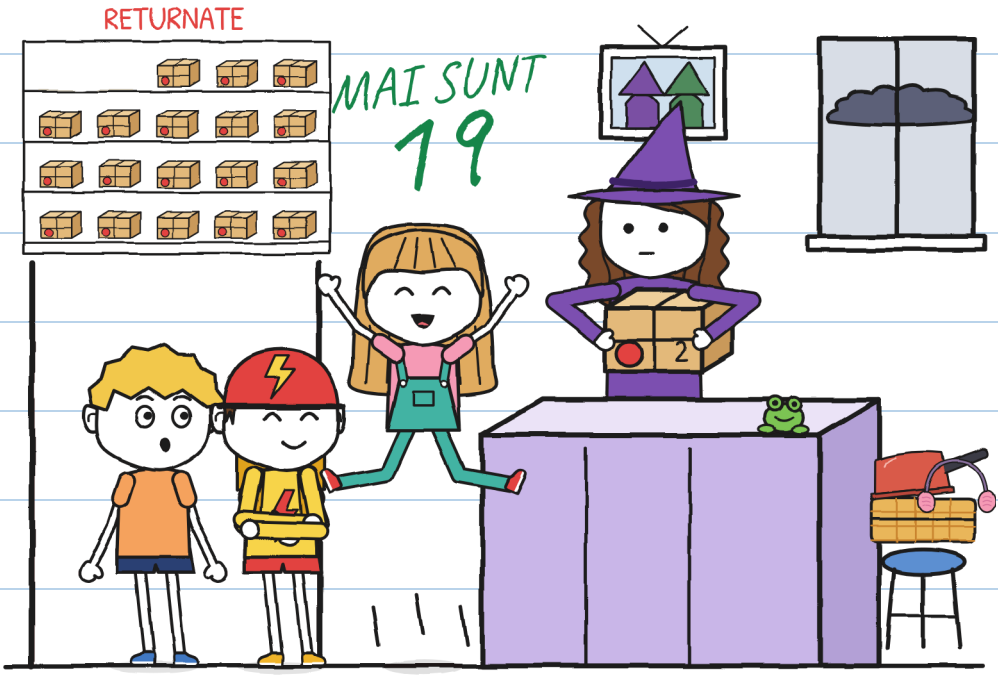

Julita a sărit foarte sus.

Mara a pus trei condiții.

1. Plecarea: la cinci.
2. Familiile sunt anunțate.
3. Se deschide cu tunet.

— Dar tu nu vii? — a întrebat Julita.

— Am treburi — a spus Mara.

Și s-a uitat la cerul cenușiu.

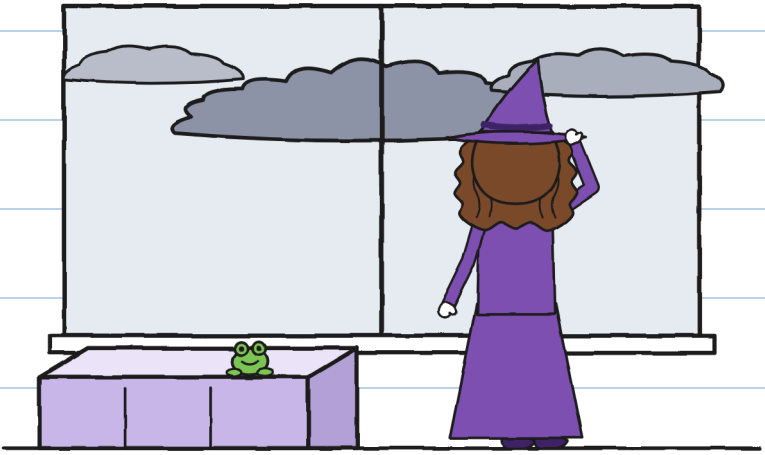

Ce treburi? –J.

Julita s-a uitat la mine.

— Îți plac furtunile?

Și am spus ce se spune de obicei:

— Îmi plac enorm. În celălalt cartier eram vânător de furtuni.

Ce-am spus

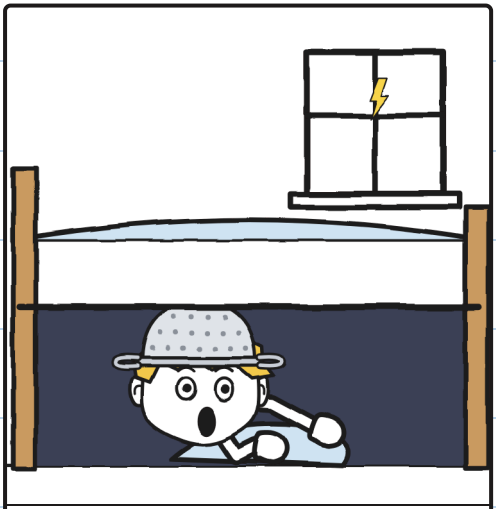

Ce s-a întâmplat

Vânător sub pat. —J.

Julita m-a învățat să număr furtuni.

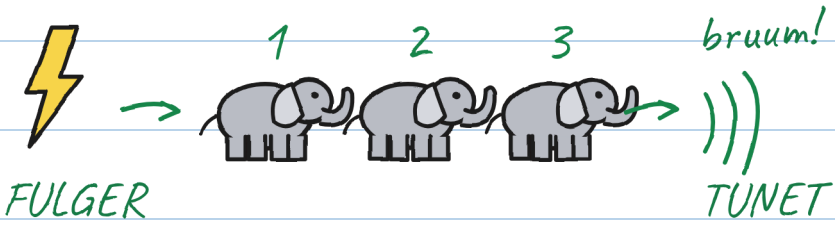

un elefant, doi elefanți...

1 elefant = 1 secundă

3 elefanți = 1 kilometru

0 elefanți = DEASUPRA!

↖ Ăsta deschide pachetul.
Cele de departe, nu.

Mai mulți elefanți, mai departe.

Tunet: la adăpost!

Ce știi te sperie mai puțin. –].

Eu nu aveam nevoie. Dar am notat.

Toni a citit literele mici.

— FULGER nu livrează pe furtună.

— Încă nu — a spus Julita.

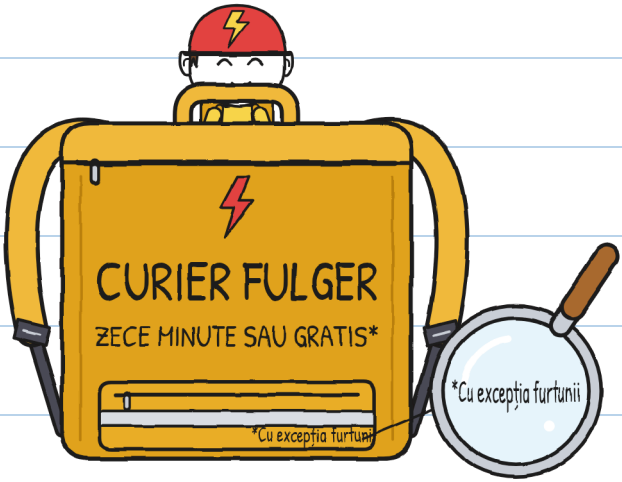

Și a venit și el.

La cinci am fugit acasă.

— Dacă tu, când tună... — a spus mama.

— LA REVEDERE, MAMĂ!

CE? — J.

Am trecut Podul Mare. Julita
a salutat apa, foarte serioasă.

Julita a numărat treizeci
de elefanți. Bruum.
— Acum se deschide? — a spus Toni.

— Ăsta nu deschide pachetul

— a spus Julita. La adăpost!

La fiecare tunet mă apucă sughițul. Nu e frică.

Se numește frică. —J.

Vera ne aștepta cu Fărâmiță.

— Îți copiază tot, Guni — a spus.

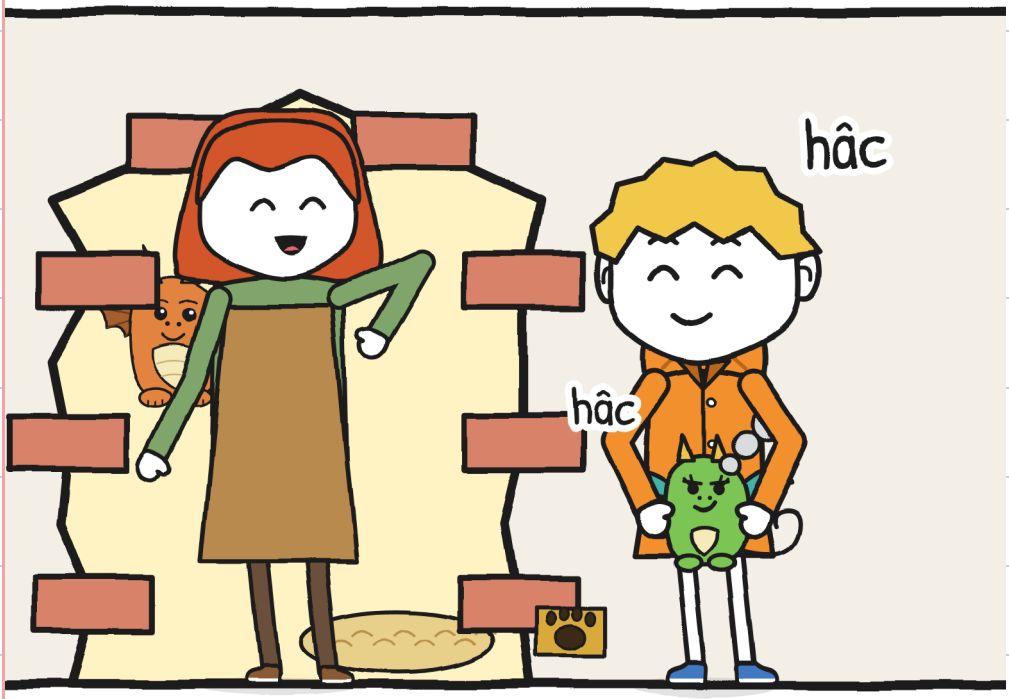

A tunat. Eu am făcut

hâc, și Fărâmiță la fel.

— Înăuntru, imediat! — a spus Vera.

Casa Florei e cea cu mușcate.

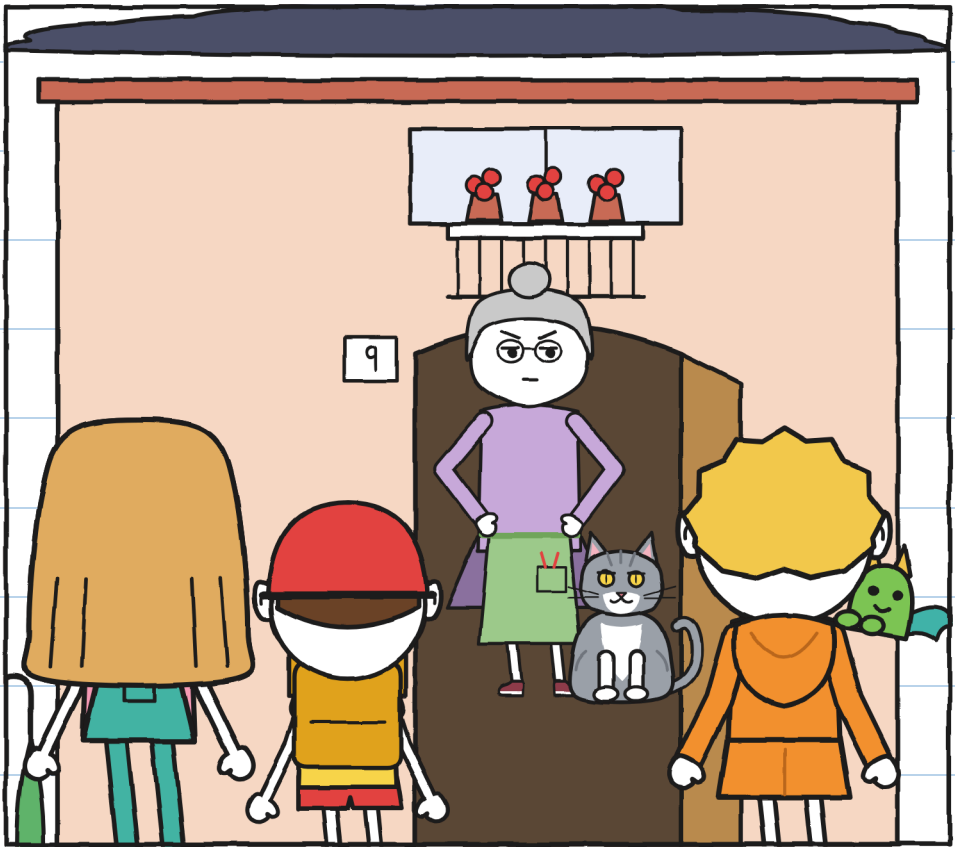

Flora a deschis ușa.

— Intrați — a spus. —

Eu nu semnez pietre.

CAPITOLUL 2

Tunet!

Bucătăria Florei e plină de plante. Toni a băgat bicicleta.

Pe geam erau picături pictate. — Sunt geamuri de la R. — a spus Flora. Lasă ploaia să intre.

Flora a deschis cutia.

Înăuntru, opt bile cenușii.

— R. a promis lampioane

și trimite pietre — a spus Flora.

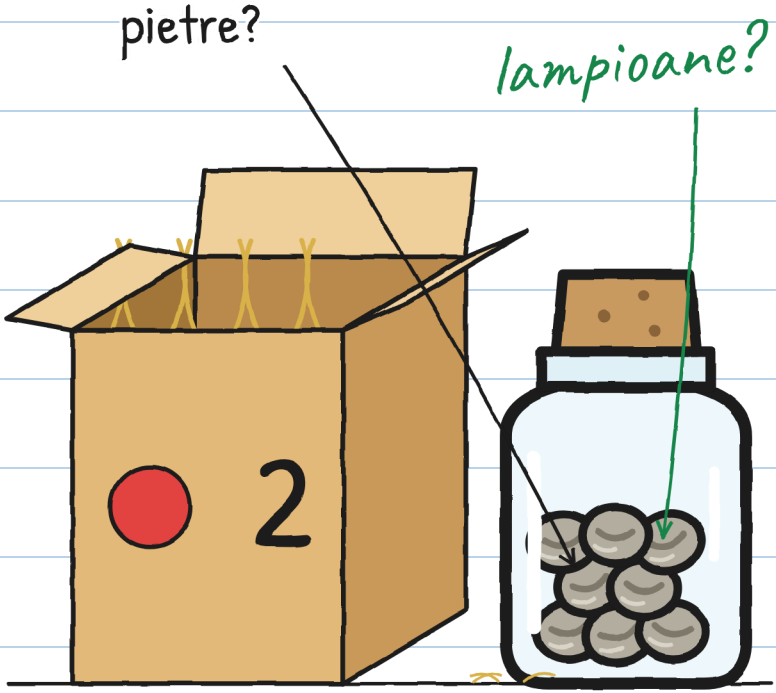

— Ce e un lampion? — am întrebat.

Flora ne-a arătat

o poză veche cu canalul.

— Sunt plante cu lumină de fulger —

a spus Flora. R. a încetat să mai vină.

De aceea canalul e întunecat.

Mi-e frică de pasarelă. —].

— R. își ține mereu cuvântul — a spus Flora. De douăzeci și trei de ori, pietre.

— Ați așteptat vreodată tunetul? — am întrebat.

Flora s-a uitat la mine.

— Eu nu aștept pe nimeni — a spus. Nici un tunet.

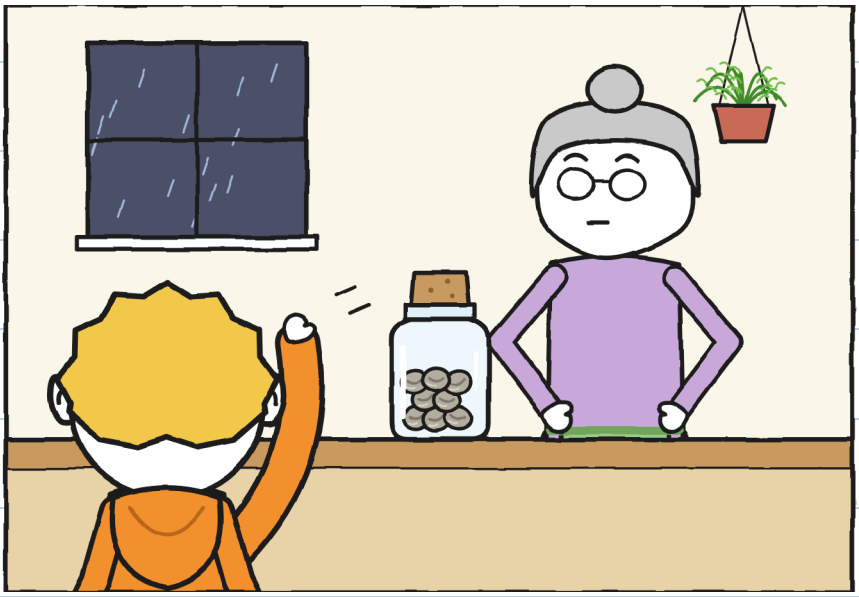

Motanul Florei se numește
Tunet. E cenușiu ca un nor.
Am așteptat furtuna în bucătărie.

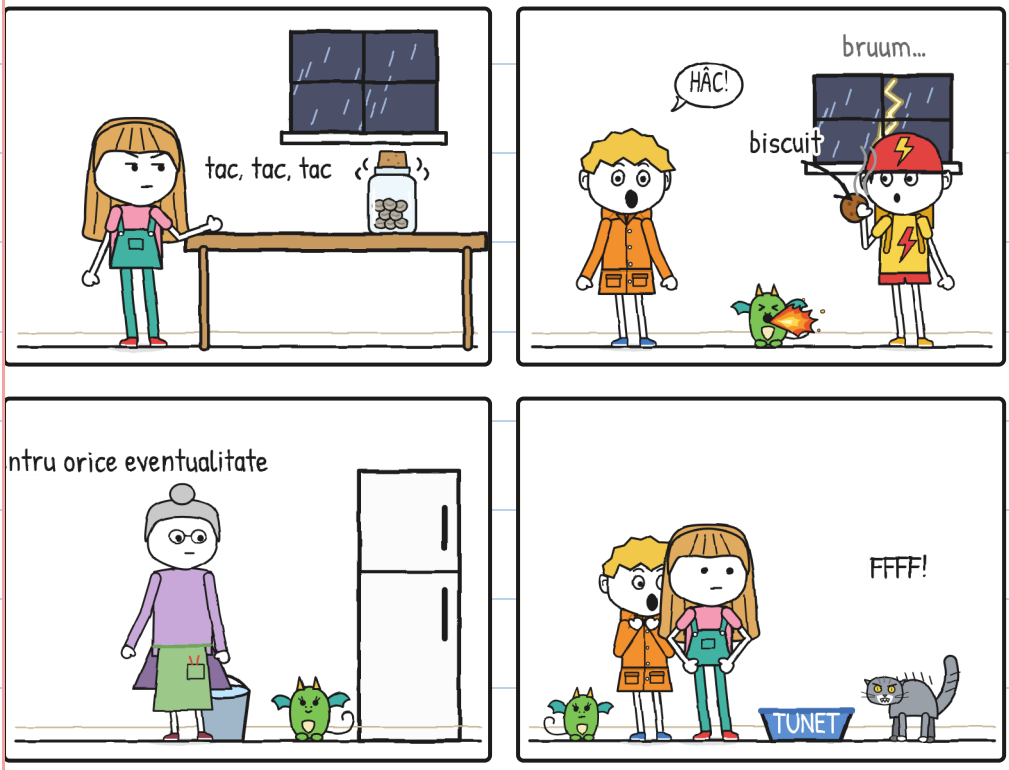

Cel mai rău e să aștepți. –].

Borcanul făcea țin, țin. Julita număra: „Doisprezece elefanți”. Apoi: „Nouă”.

Fărâmiță a făcut o flăcăruie.

Tunet a țâșnit afară.

— TUNEEET! — a strigat Flora.

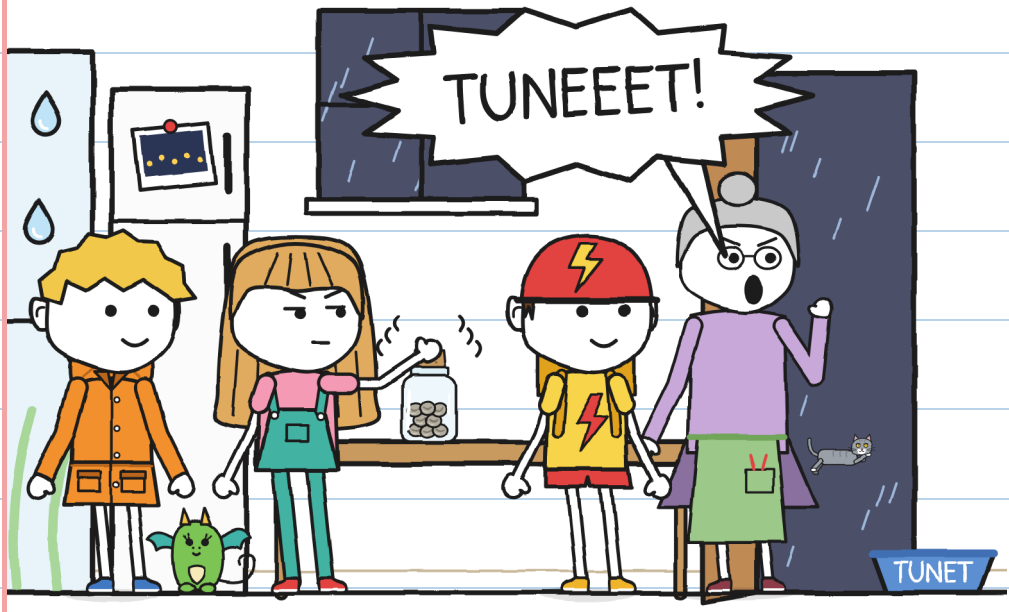

Și Julita a deschis borcanul.

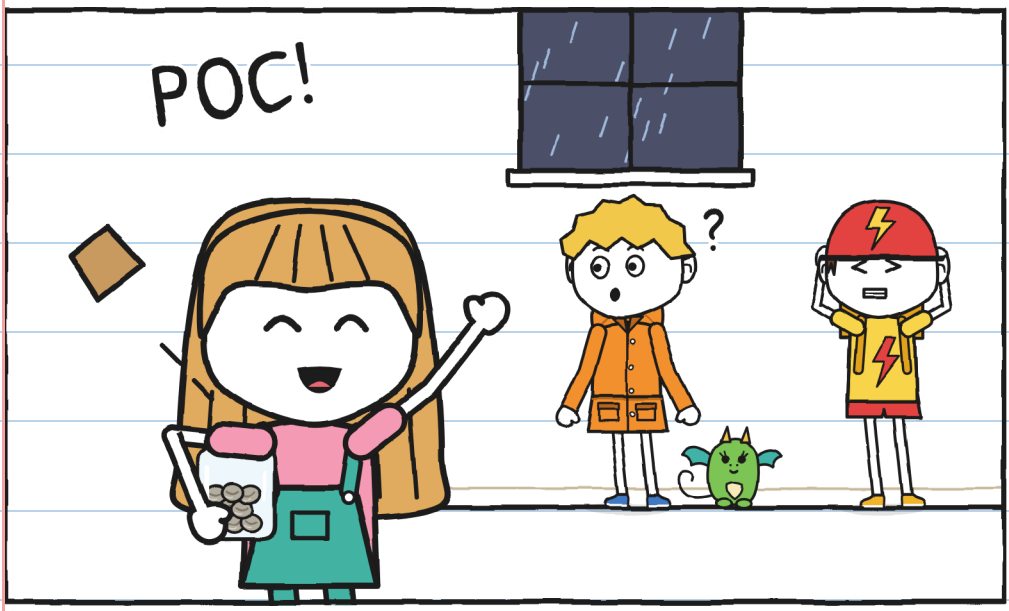

— A tunat! — a spus.

Nu tunase. Strigase

Flora. Tunet e motanul.

Am auzit „TUNET!”. Era un motan. —].

Borcanul a tăcut. Înăuntru, opt bile cenușii, reci și nemișcate.

— Au o liniuță — a spus Julita.

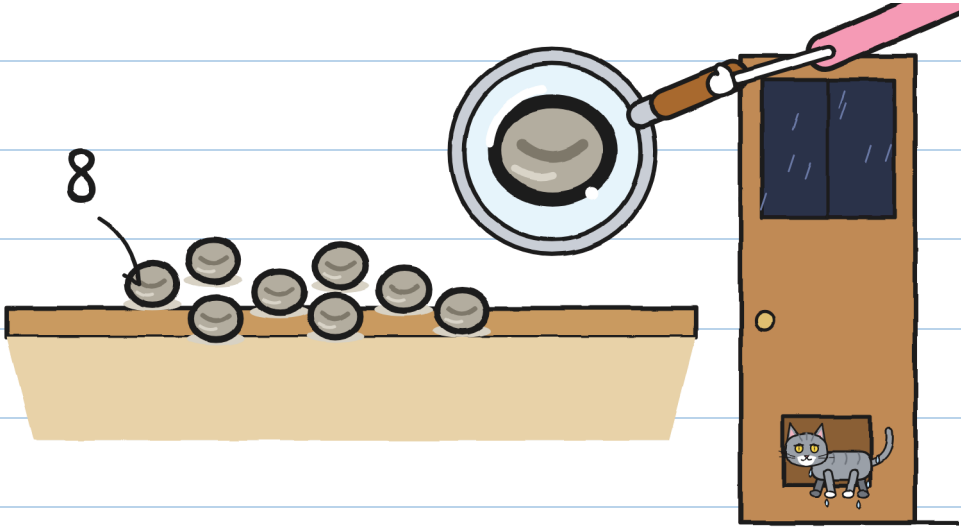

Tunet s-a întors, ud leoarcă.

— Pietre, ca de obicei — a spus Flora.

Julita s-a făcut roșie.

— Sunt semințe, nu pietre

— am spus. Dorm.

— Să dovedească — a spus Flora.

Erau șase. Fulger. Julita

a început să numere:

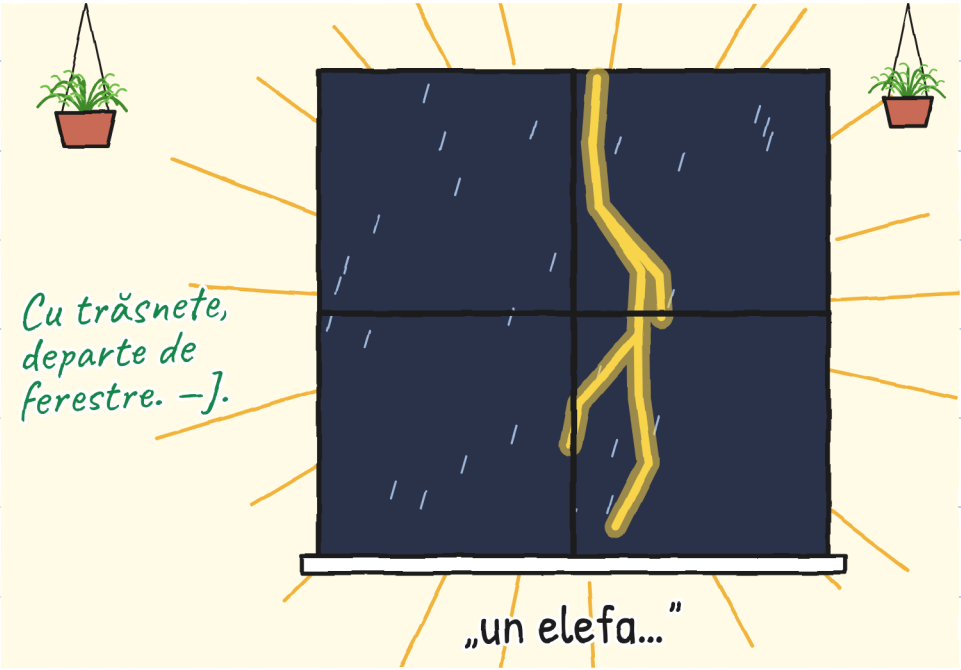

Și a venit cel adevărat.

Tunet și fulger odată. Furtuna era deasupra. Au tremurat geamurile.

Și s-a stins lumina.

Am făcut hâc. Fărâmiță a făcut hâc: o flacără mare.

Masa era goală.

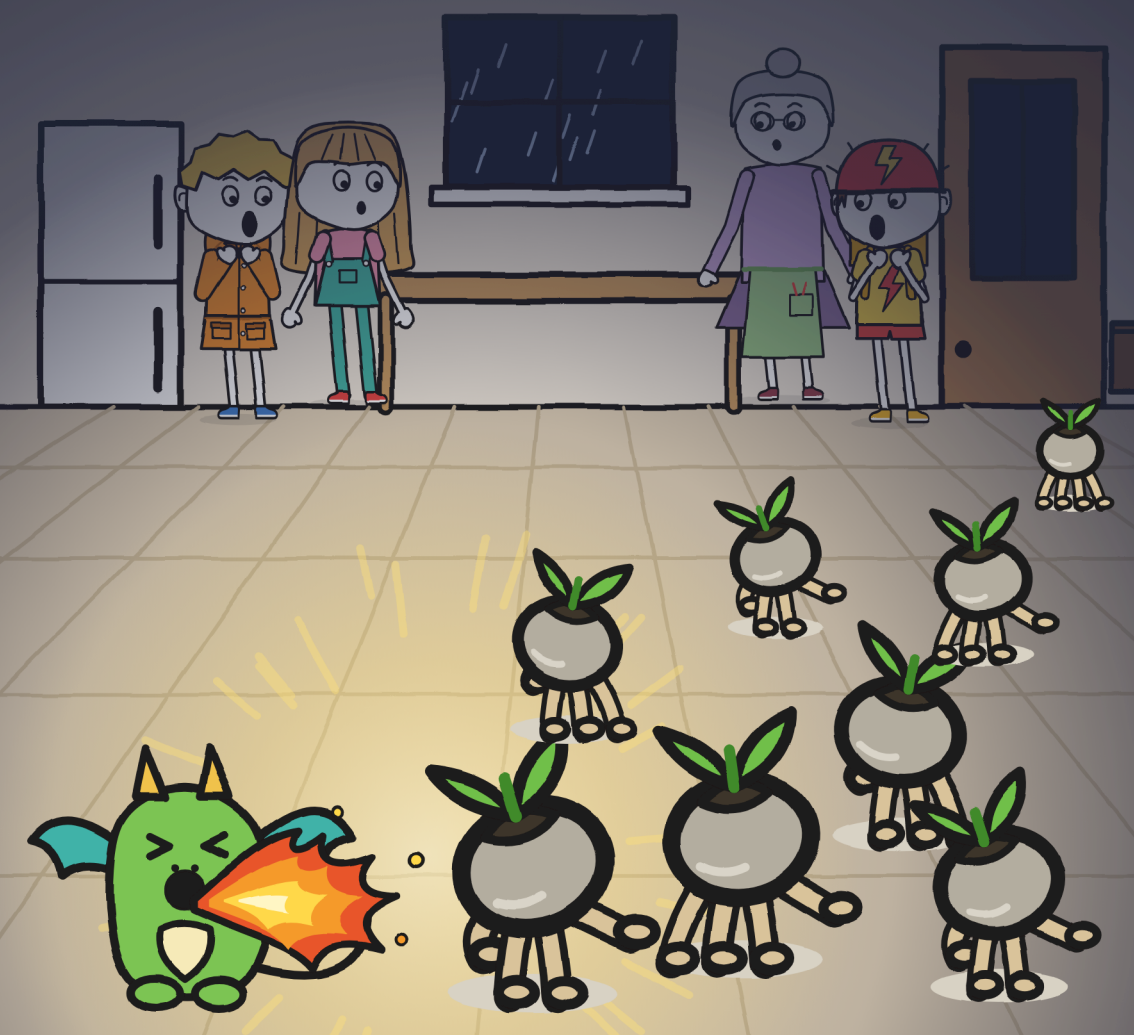

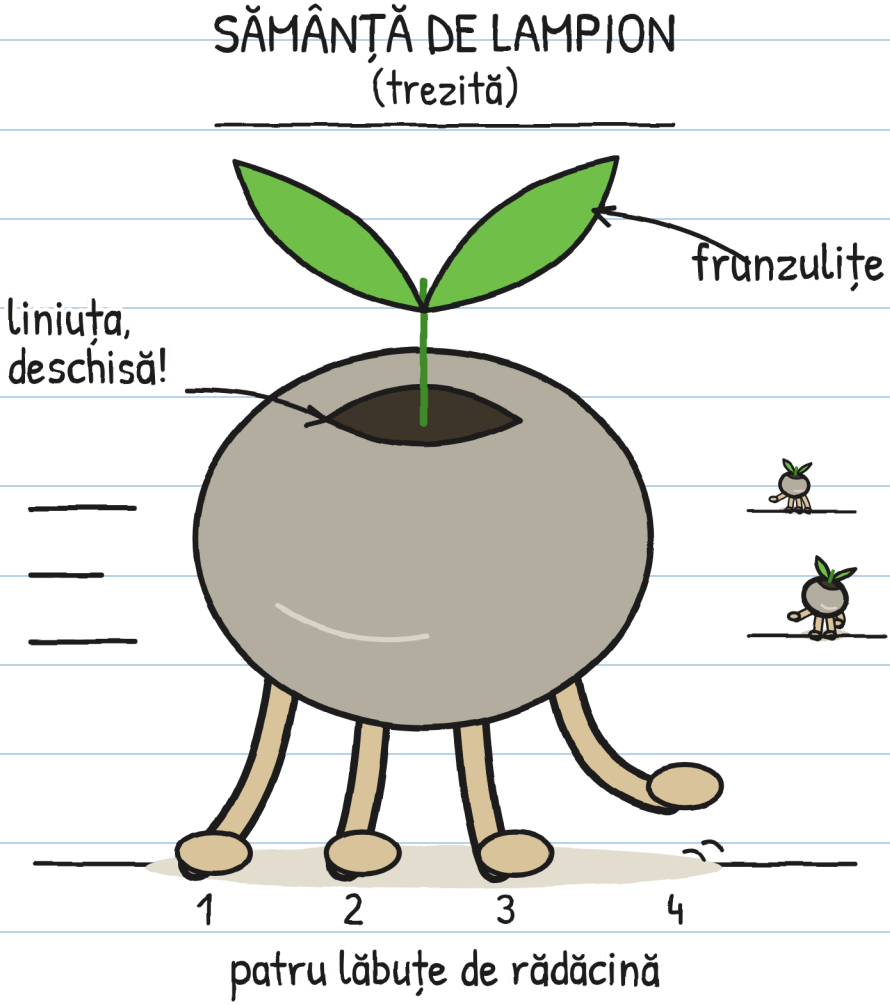

Pietrele aveau picioare.

Și grabă. –J.

CAPITOLUL 3

Se mișcă dacă nu te uiți

În întuneric: tic, tic, tic.

Alergau, dar fiecare fulger le oprea.

Mi-am pus strecurătoarea.

Jocul cu statuile, cu semințe. —J.

Flora a îndreptat
lanterna spre o sămânță.
Sămânța s-a oprit.
— Sunt semințe! Sunt
trezite! — a strigat Flora.

A mutat lumina. A fugit a doua.
Cu lumină, nemișcate. Fără
lumină, fug. O lanternă nu ajunge.

Se duceau toate spre ușița pisicii.
Flora a astupat-o cu un ghiveci.
— Caută pământ ud de furtună.

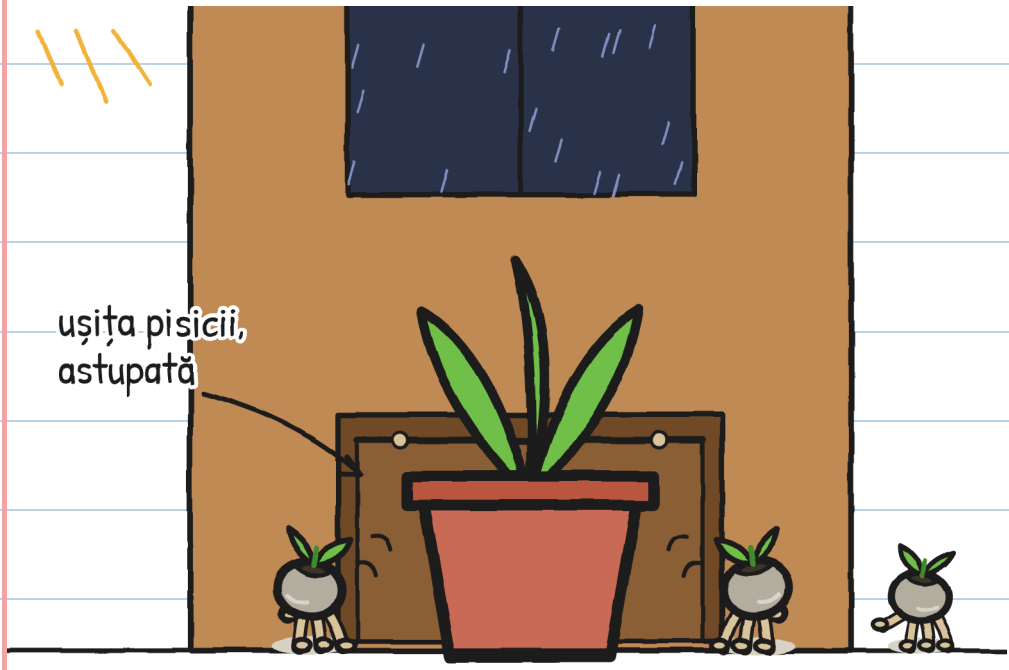

Acum erau peste tot prin
bucătărie, pe întuneric.

Am încercat de toate:

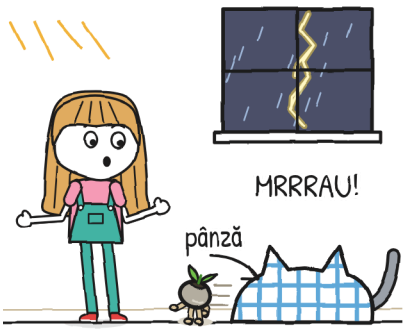

Julita: l-a prins pe Tunet.

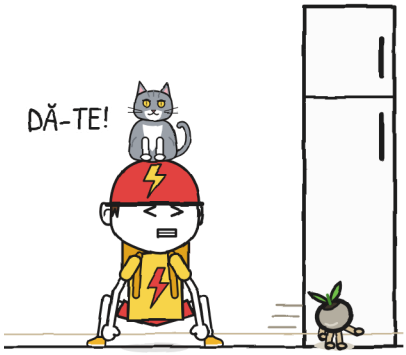

Toni: Tunet l-a prins.

Fărâmiță: una!

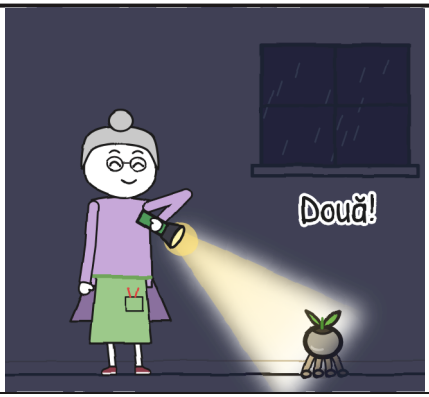

Flora: două!

Tunet vâna și el. El vede aproape pe întuneric.

Toni se teme de pisici.

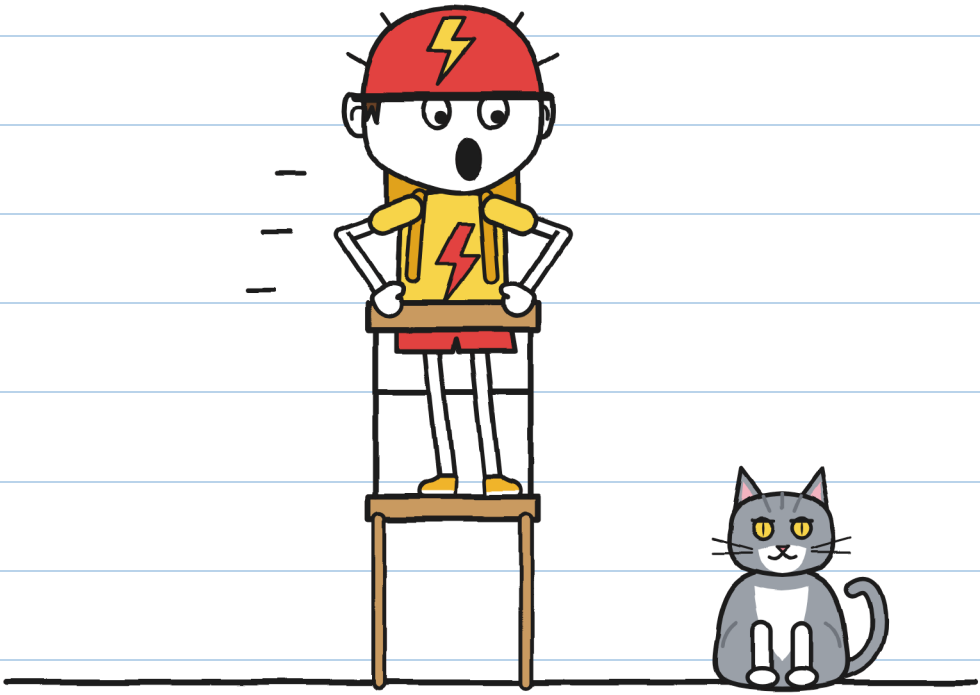

— E Tunet! — a spus Julita.

— ȘI MAI RĂU! — a strigat Toni.

Două spaime, un nume. —].

De sub masă am văzut ceva:
se întorceau mereu la ușița pisicii.
Am făcut un plan.

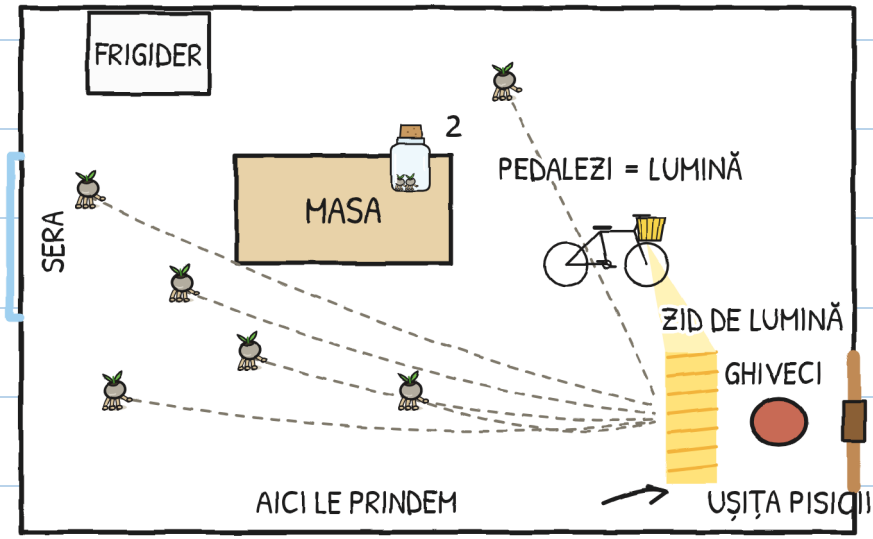

— Toni, farul tău
se aprinde când pedalezi?
— Normal.
— Azi livrezi lumină.

Am pus bicicleta în picioare.
Farul arăta spre ușița
pisicii. Și Toni a pedalat.
A pedalat ca niciodată.
Tunet i s-a urcat pe el.

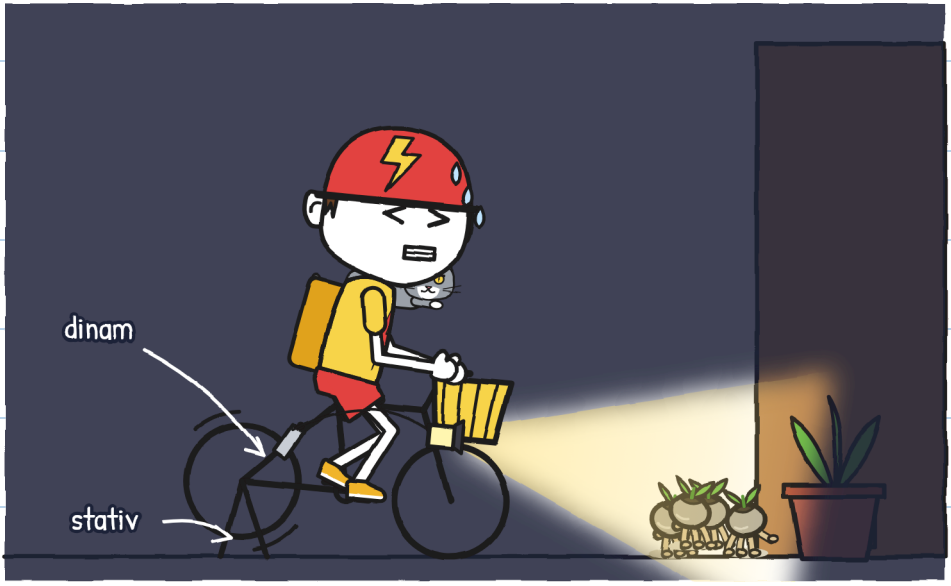

FULGER e bun la ceva. –].

Semințele se opreau la lumină.

Le-am prins: trei, patru.

Tunet a prins una cu gura.

— Cinci! — a spus Flora.

Șase.

Flora a astupat borcanul. Tunet
a sărit pe masă și l-a răsturnat.

Toni l-a prins din aer.
Dar a încetat să pedaleze.
S-a stins lumina.

Pe întuneric: tic, tic, tic.
Ușița pisicii a făcut clac.
Mai rămăsese o sămânță
pe podea. Julita a prins-o. Șapte.

A opta a ieșit pe ușița pisicii.

— Mă duc după ea! — a spus Julita.

— Cu trăsnete nu iese

nimeni — a spus Flora.

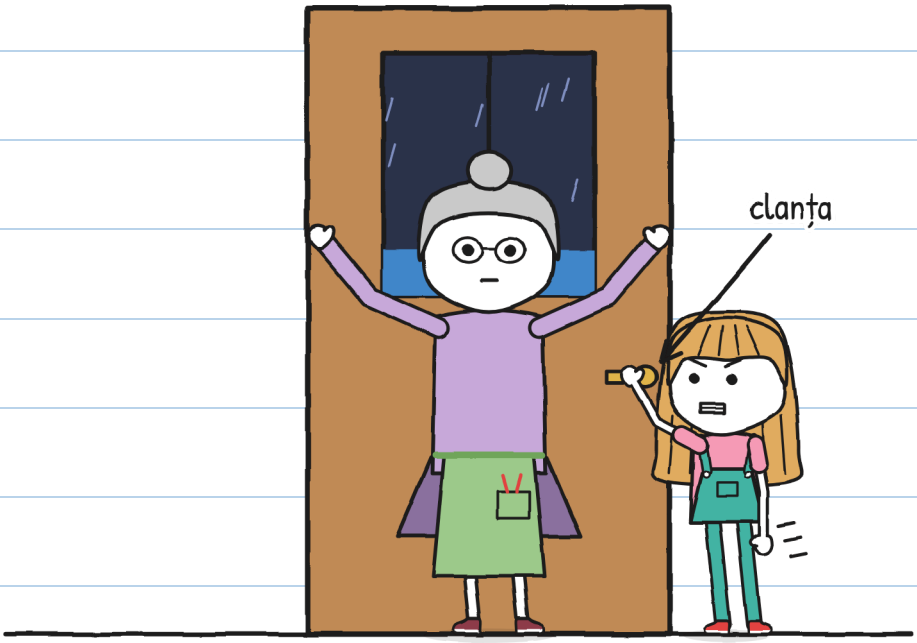

Julita nu a dat drumul clanței.

Ușița pisicii a făcut clac.

Era Tunet, fără a opta.

— Un elefant, doi elefanți.

Bruum.

— Foarte aproape — a spus Julita.

— La plantat, pe întuneric

— a spus Flora.

— Acolo înăuntru? — a întrebat Julita.

— Trăsnetele rămân afară.

Flora s-a uitat la Fărâmiță.

Fărâmiță s-a uitat

la mine. Și a făcut hâc.

CAPITOLUL 4

Hâc

Așa se plantează un lampion:

CUM SE PLANTEAZĂ UN LAMPION

1.

Pământ ud de furtună.
(Cel de la robinet, nu.)

2. 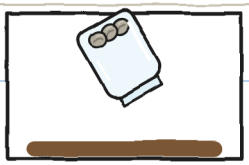

Deschide borcanul.
(Mai devreme, scapă.)

3.

Totul pe întuneric.
Se plantează singure.
(Tu să nu le îngropi.)

4. 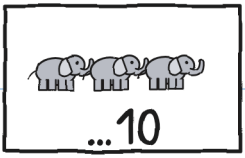

Înainte să treacă:
Mai mult de zece,
nu se mai plantează.

Flora a învârtit o manivelă.

Picăturile pictate au coborât.

Ploaia adevărată a căzut pe răsadniță.

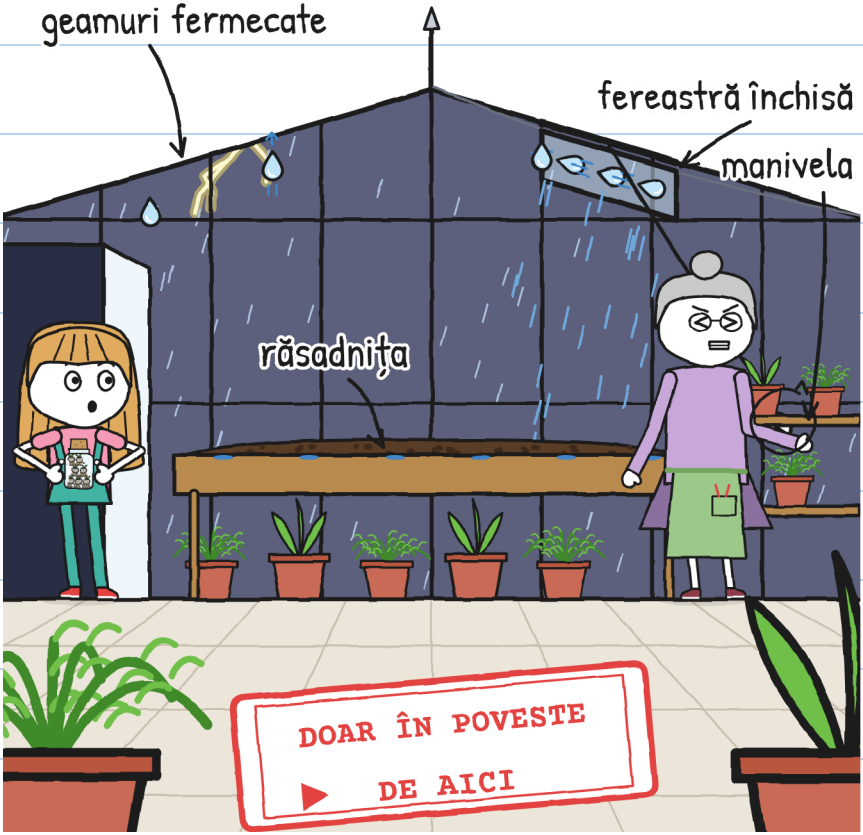

Furtună adevărată: niciodată sere. —J.

— Totul pe întuneric — a spus Flora.
Dar Fărâmiță era deja
înăuntru, sub răsadniță.
Flora a tras-o. Fărâmiță
s-a agățat de ghivece.

Fiecare hâc al meu
o aprindea pe Fărâmiță.

Am desenat ca să înțeleg:

LANȚUL DE HÂC

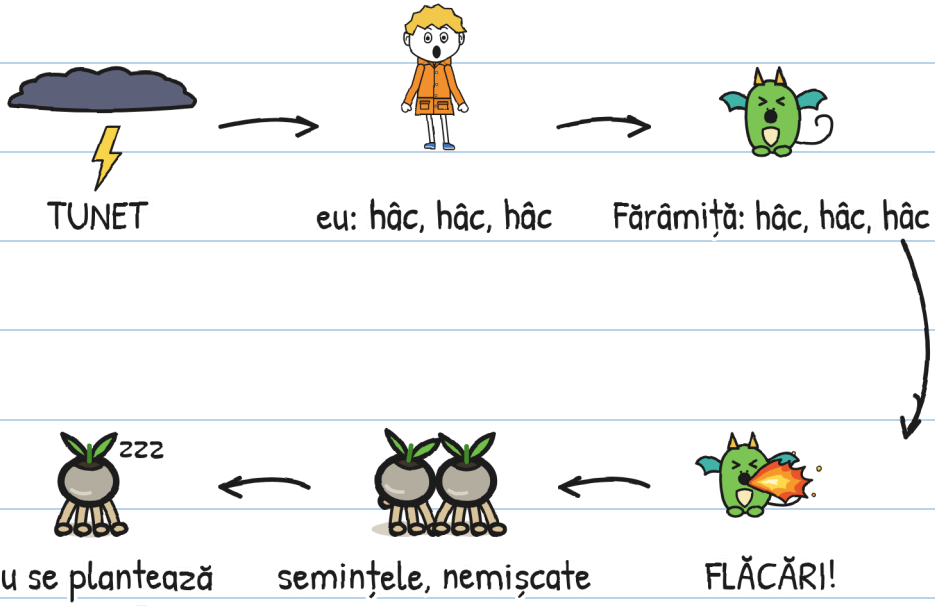

În bucătărie, hâcul ajuta. În seră, nu.

Trebuie rupt lanțul. –].

Am încercat remedii pentru sughiț:

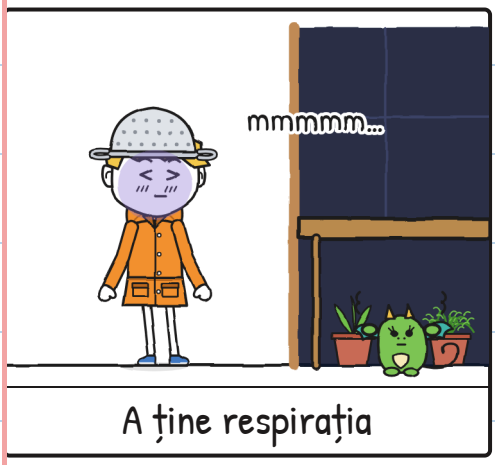

A ține respirația

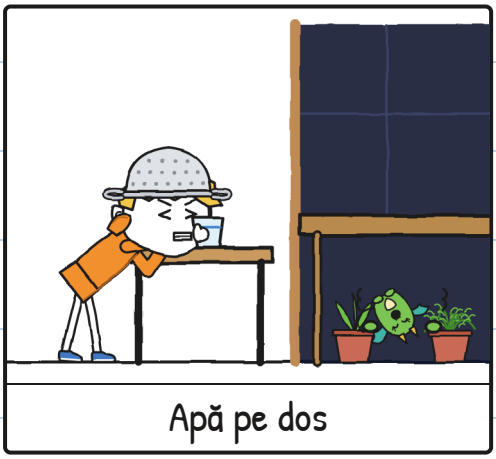

Apă pe dos

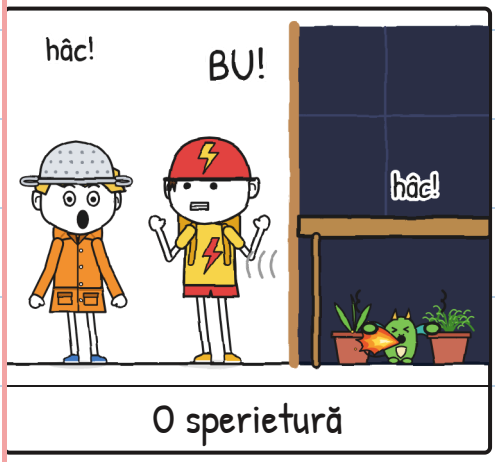

O sperietură

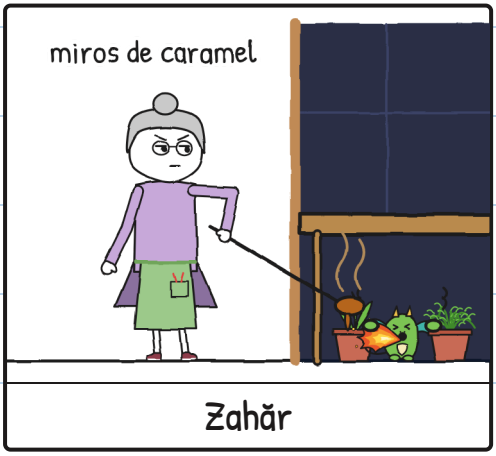

Zahăr

Remedii: zero. Sughițuri: multe. –].

— Patru, cinci elefanți — a numărat Julita. Bruum. A căzut mai departe. Cele șapte semințe se învârteau. Eu făceam hâc.

— Și dacă ajungem la unsprezece? — am întrebat.
— Pietre din nou — a spus Julita.

— Fărâmiță îți copiază frica — a spus Julita.

— Rămâi cu ea.

Planul meu nu mai funcționa:

Planul meu ca să ascund frica:

1. Să spun că îmi plac.

~~2. Să nu fac hâc.~~ hâc hâc hâc hâc hâc

3. ???

Și al 3-lea? —].

Am încercat. Pe bune.

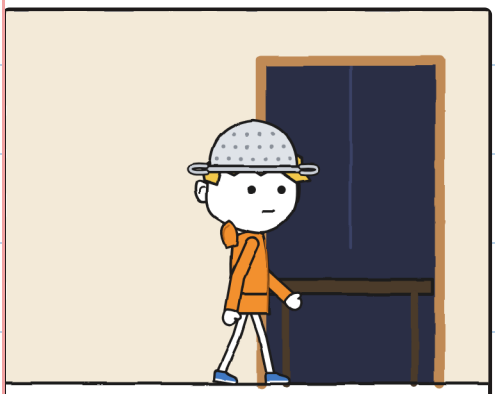

Un picior înăuntru.

Un tunet.

Înapoi în bucătărie.

În seră se aud mai tare tunetele.

M-am uitat în sus, prin acoperișul de sticlă. Dragonii Verei zburau în furtună.

Ei nu făceau hâc.

— Hai, vânătorule — a spus Toni.

Am așteptat gluma. N-a venit.

I-am dat strecurătoarea Florei.

Și am intrat.

Pentru frică, da. —].

Înăuntru, ploaia suna tare.
M-am băgat sub răsadniță.
Fărâmiță tremura ca mine.

BRUUUM! Am făcut hâc.
Fărâmiță a făcut hâc.
Eram doi vânători de furtuni.

Din ușă, Julita a vorbit încet.

— Numără cu mine. Contează pe mine.

CAPITOLUL 5

Numără cu mine

Și am numărat.

— Un elefant, doi,

trei, patru, cinci, șase.

Bruum. A căzut mai departe.

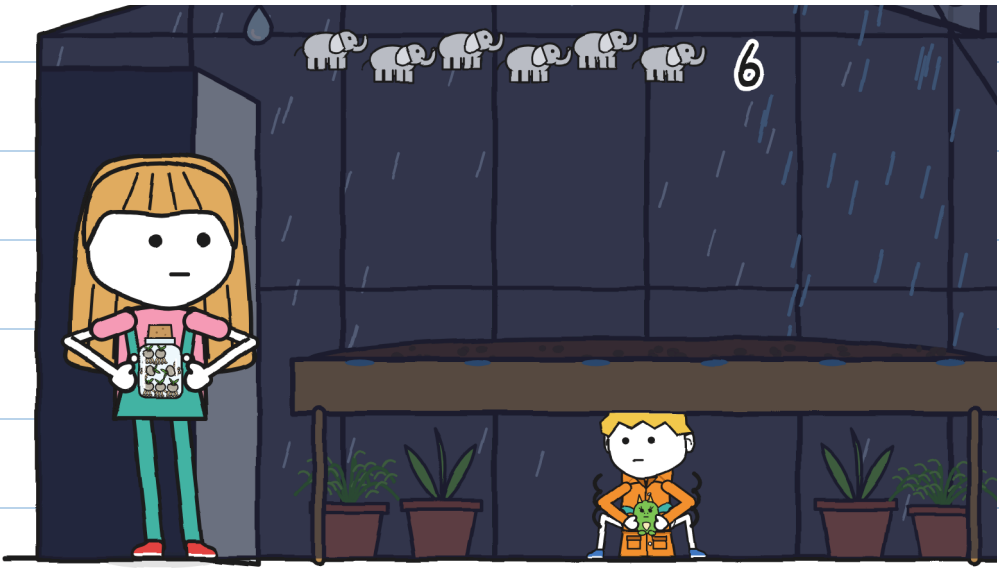

Am numărat șase elefanți.

Frica era încă acolo.

Am încercat adevărul.

— Mi-e frică de tunete.

— Știu — a spus Julita.

Ai desenat asta la pagina 6.

— Mie îmi e frică

de pisici — a spus Toni.

— Iar mie, să aștept — a spus Flora.

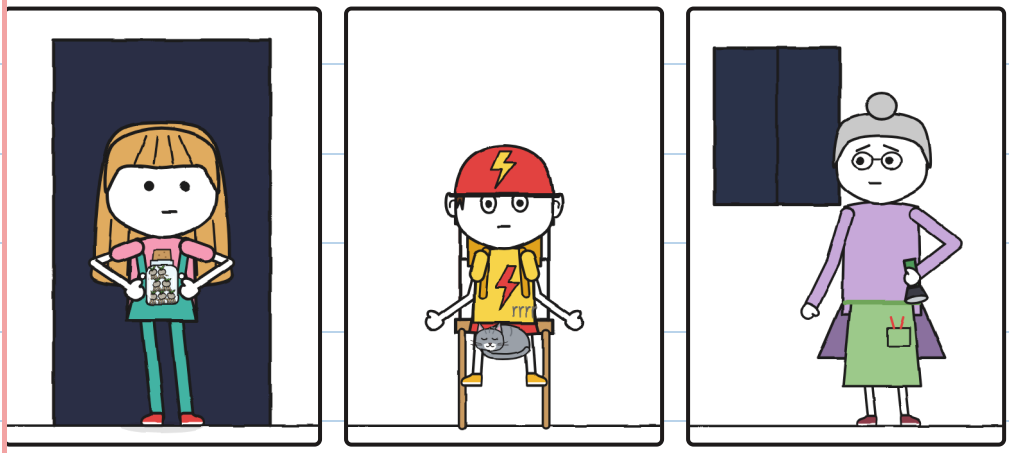

Iar mie, pasarelele. —].

Nimeni nu a râs. Nu mai eram singur.

Am respirat încet.

Am numărat până
la nouă. N-am făcut hâc.

— Acum! — a șoptit Flora.

Julita a intrat în vârful picioarelor.

A lăsat borcanul deschis.

Tic, tic, tic. Ceva ieșea din borcan.

Am numărat până la zece. Bruum.

Și am văzut:

Borcanul era gol. Șapte
găurele în pământ.
Și s-a aprins prima.

Șapte lampioane. Fiecare cu o bucățică de fulger.

Fărâmiță n-a făcut hâc.

Se uita la lampioane, ca mine.

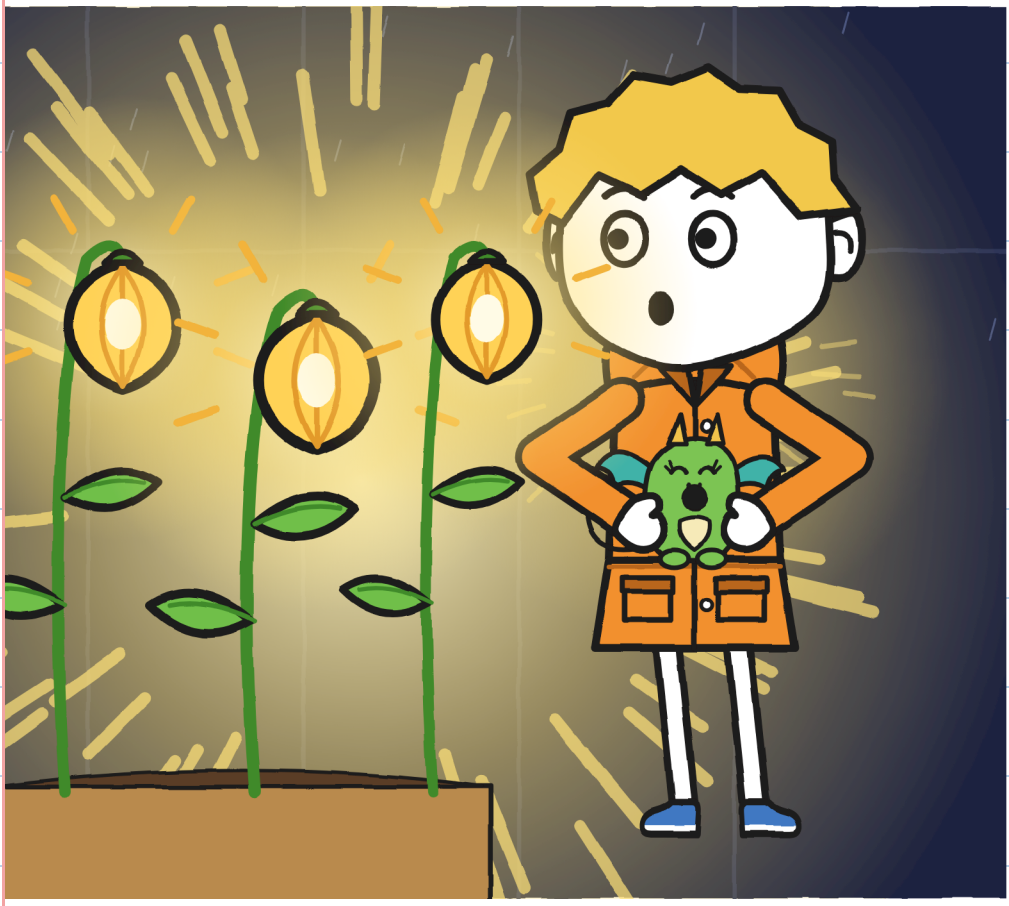

Flora a atins un lampion
cu vârful degetului.
— Așa era faleza — a spus.

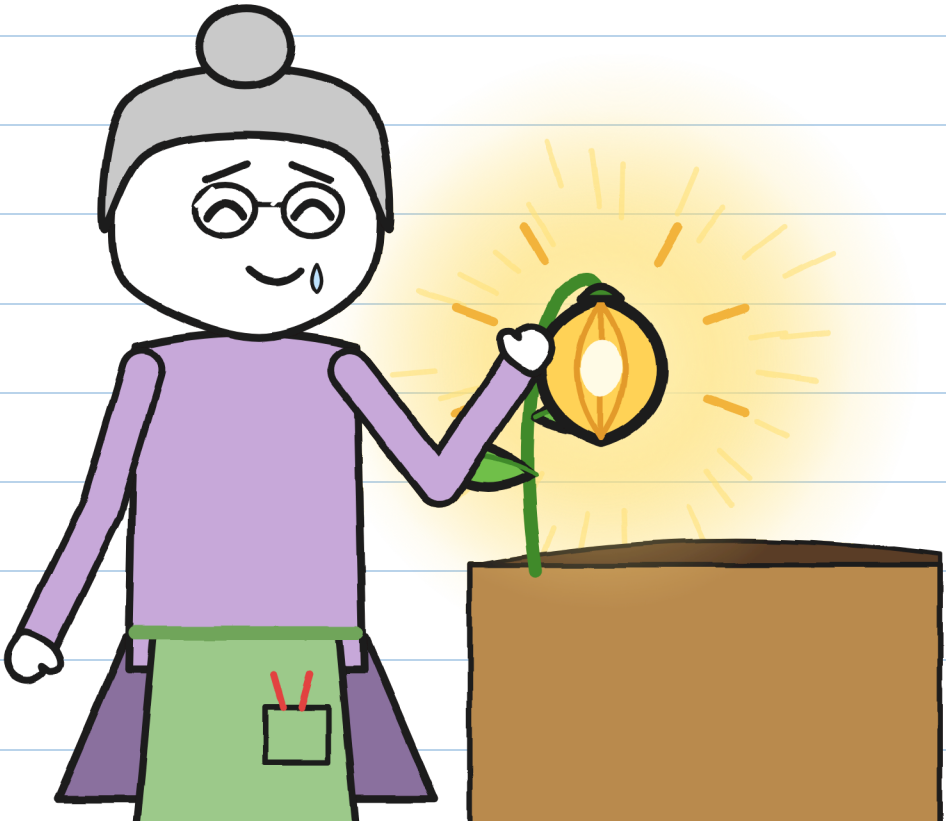

Am atins și eu unul. Era călduț.

Flora a scos un pix.

În sfârșit avea să semneze.

Julita a oprit-o.

— Încă nu. Lipsește una — a spus Julita.

Apoi a dezlipit eticheta.

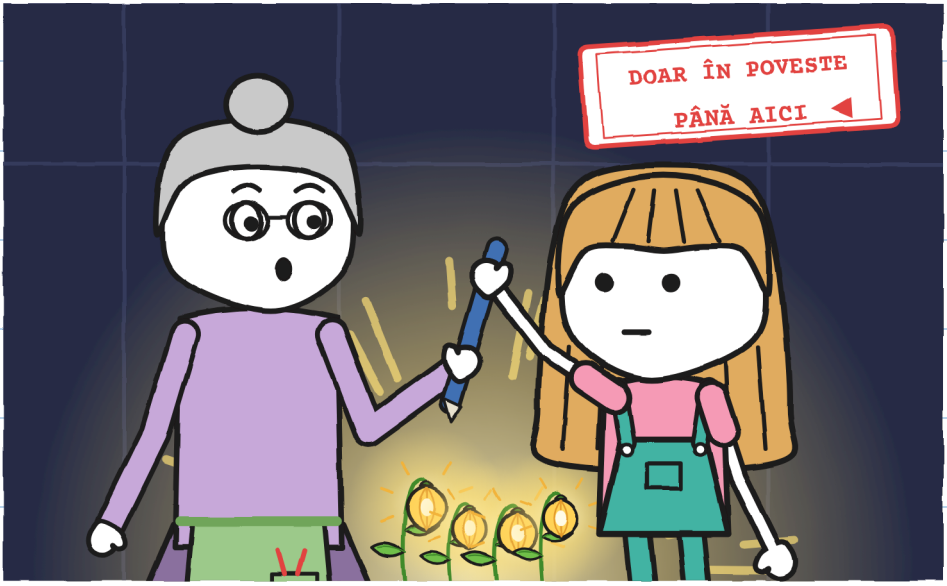

Întreg, sau nu se livrează. —].

Am așteptat o jumătate de oră
după ultimul tunet. Nu mai ploua.

A opta era încă afară, pe întuneric.
Fără semnătură, pachetul
nr. 2 se întoarce în zori.

— Hai s-o căutăm — a spus Julita.
Flora a bătut de trei ori
în zid. O chema pe Vera.

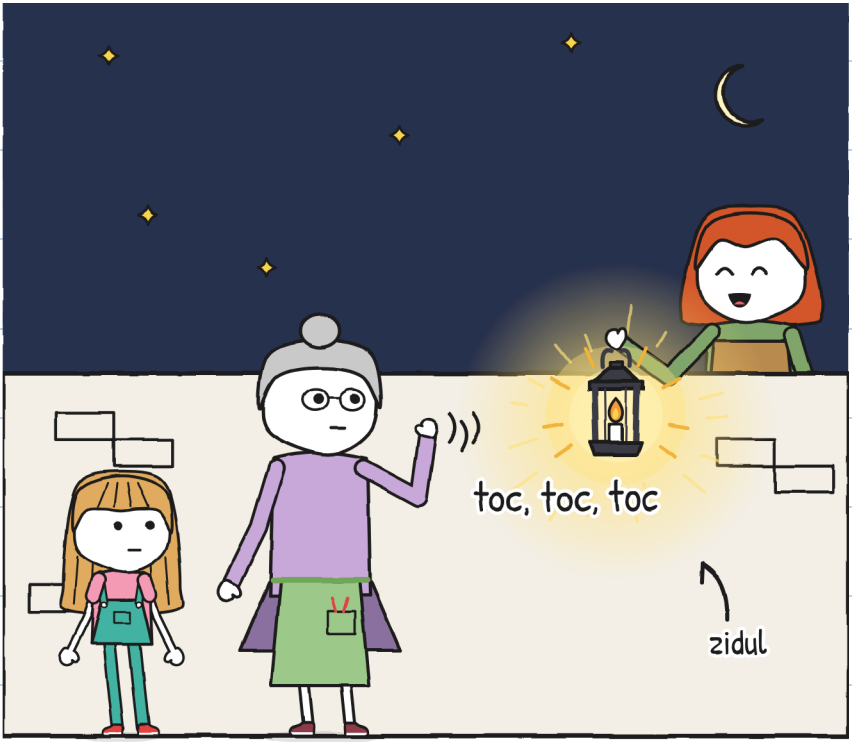

— De data asta nu mergeți
singuri — a spus.

CAPITOLUL 6

A opta

Am ieșit cu Flora și Vera.

Eu o purtam pe Fărâmiță în pelerină.

Am căutat prin curte și pe lângă canal.

Nimic. Putea fi orice piatră.

Un lampion mic nu se vede cu lumină.

— Stingeți luminile — am spus.

Am rămas nemișcați.

La capăt era o luminiță.

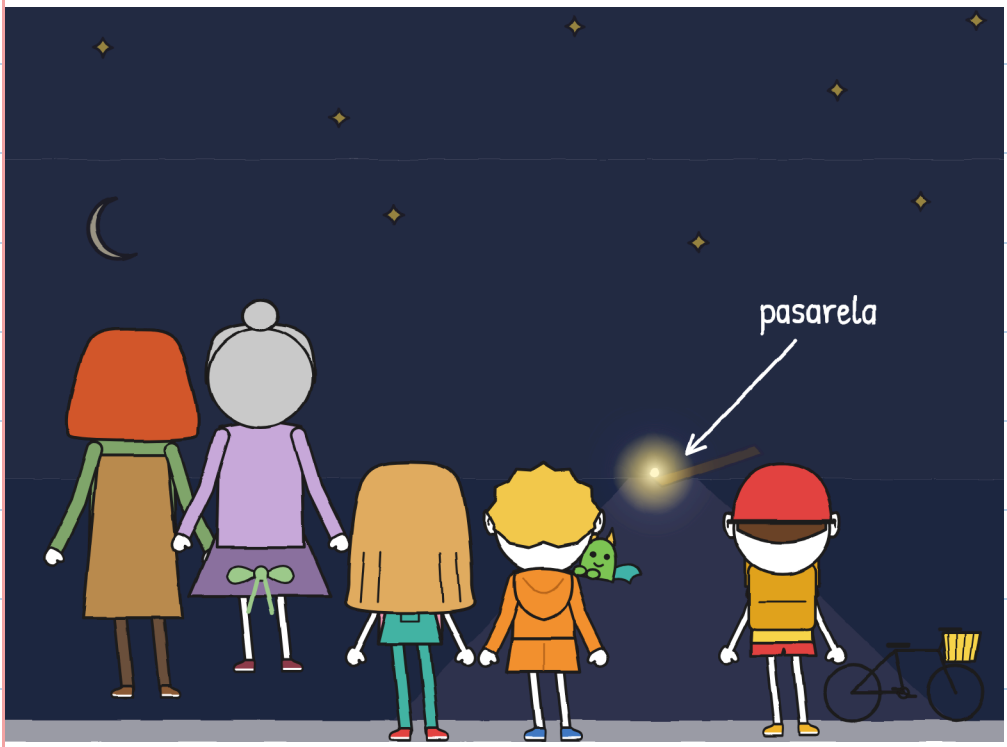

La baza pasarelei.

Ploaia a târât-o pe cărare până la faleză. S-a plantat singură, la baza pasarelei. De departe, o luminiță; de aproape, lumina totul.

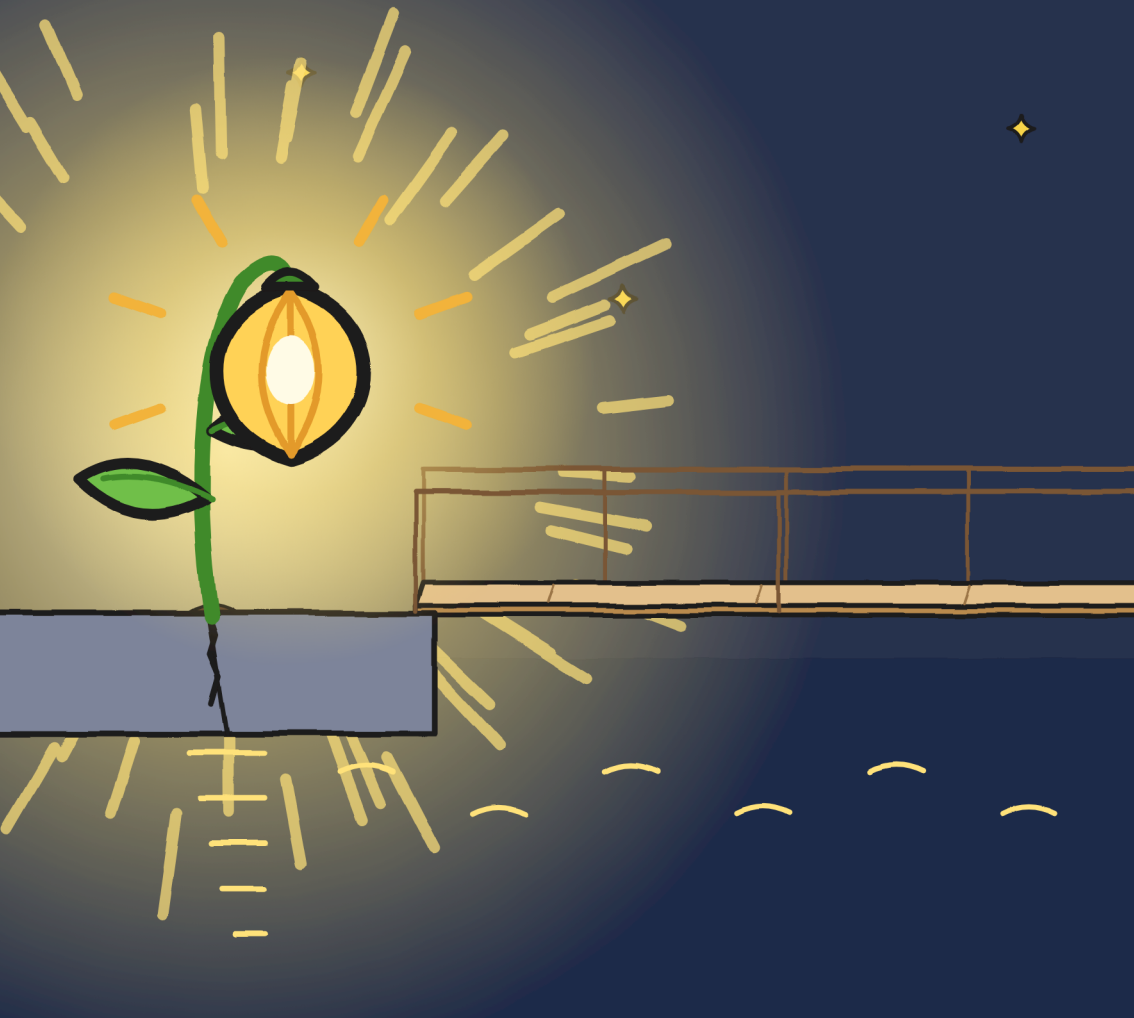

Julita s-a uitat la pasarelă.

Cu lumină părea alta.

A pus un picior pe pasarelă.

Apoi l-a retras.

Aproape că nu mai e înfricoșătoare. —J.

— Asta rămâne aici — a spus Flora. A semnat cu cerneală verde.

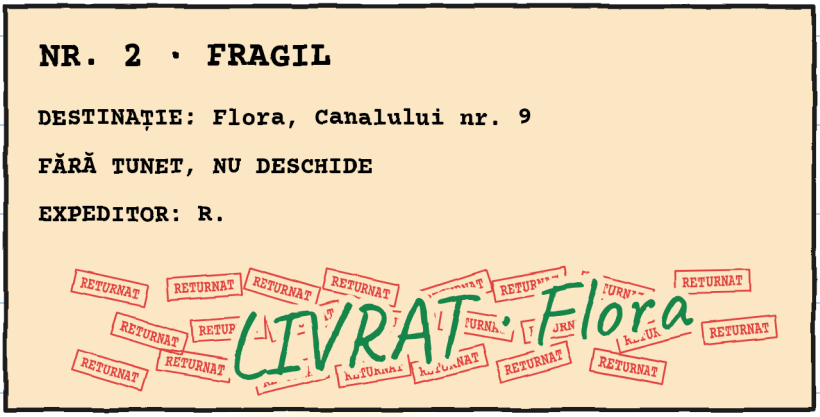

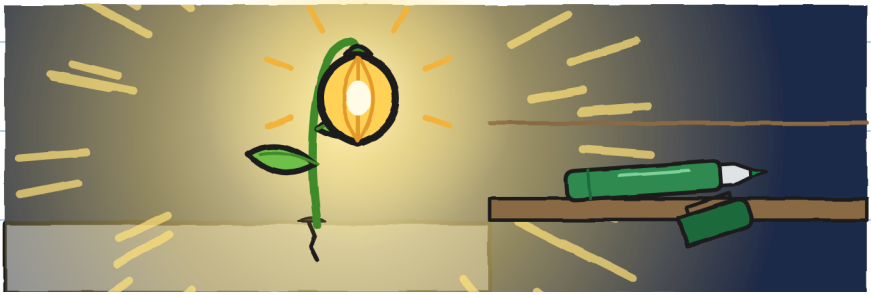

Flora mi-a dat strecurătoarea.

— Pentru următoarea furtună — a spus.

Vera ne-a dus la magazin
cu dubița. S-a întors la dragonii ei.
Magazinul era în întuneric.
Mara nu era acolo.
Era sub ea.

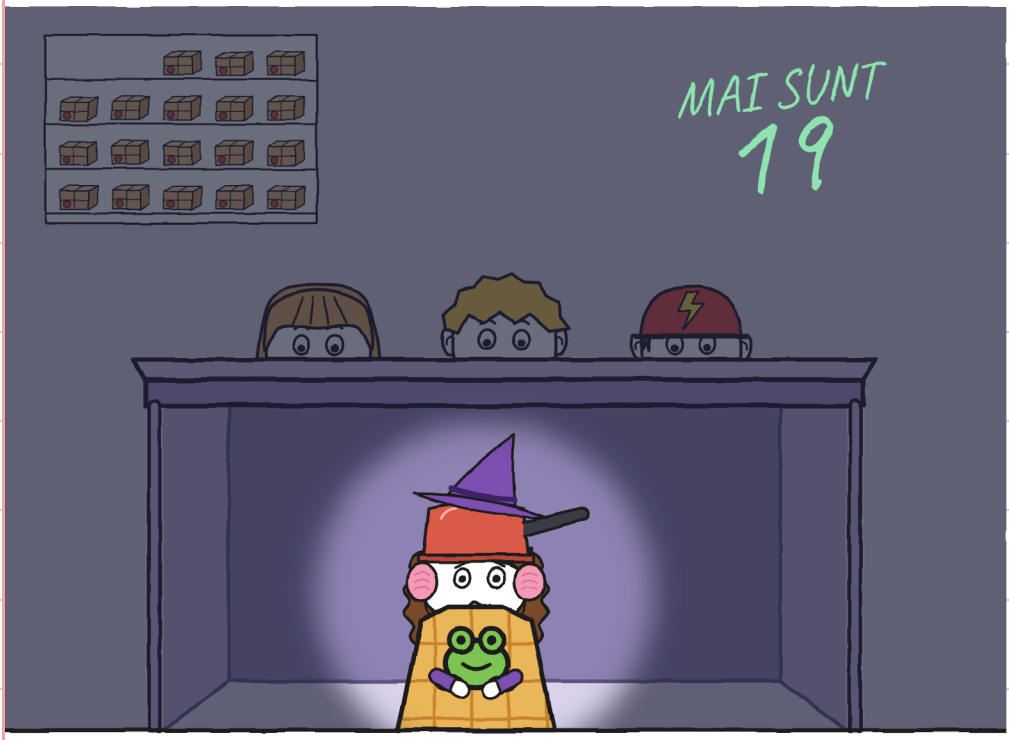

— A trecut? — a întrebat Mara.

Pătură. Căști pentru urechi.

O cratiță drept cască.

— Și mie mi-e frică

de tunete — i-am spus.

A ridicat pătura.

M-am băgat sub tejghea cu ea.

Mara a pus o ladă pentru Toni.

— Locul tău — a spus.

Toni a scris „și pisici” pe rucsac.

Acum spune adevărul. —J.

Mi-am reparat planul pentru tunete:

1. Să număr elefanți.
2. Cu cineva.
3. Hâc: nu contează.

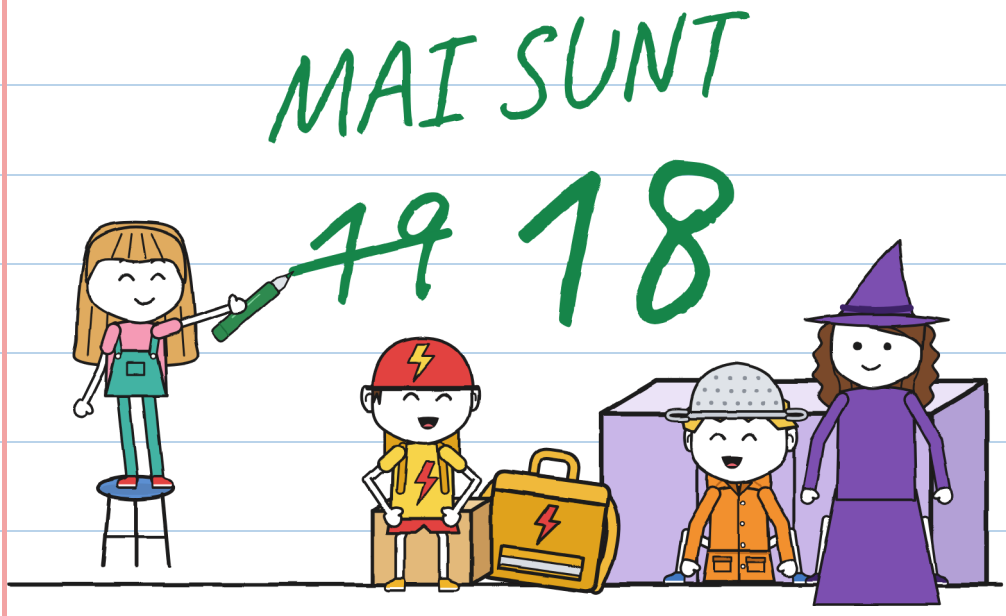

Nu spune că ești vânător. —J.

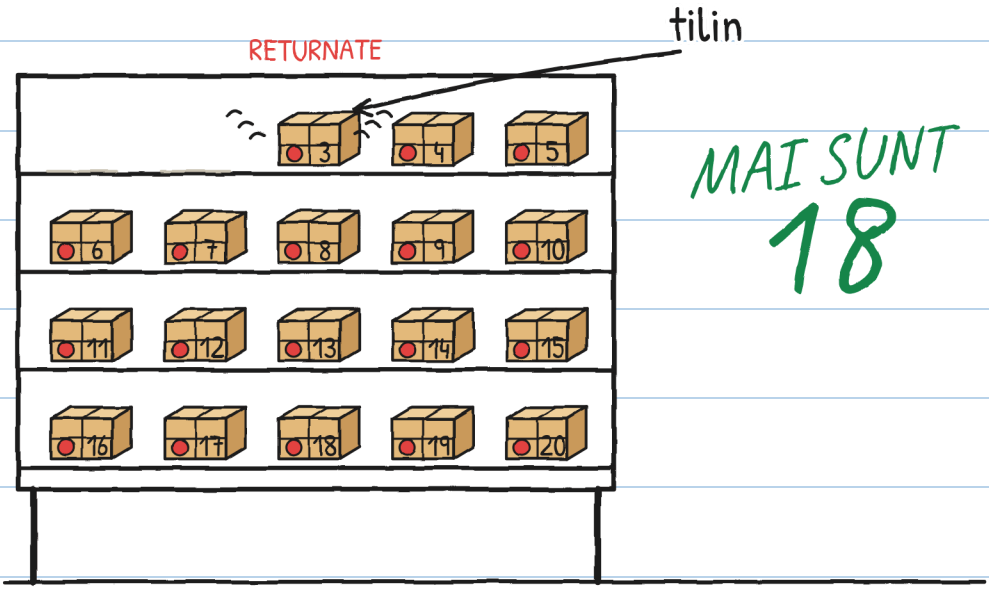

Un pachet returnat a sunat: tilin.

NR. 3

PENTRU TONICĂ

Toni s-a făcut roșu.

LIVRĂRI IMPOSIBILE · 3

(foarte curând)

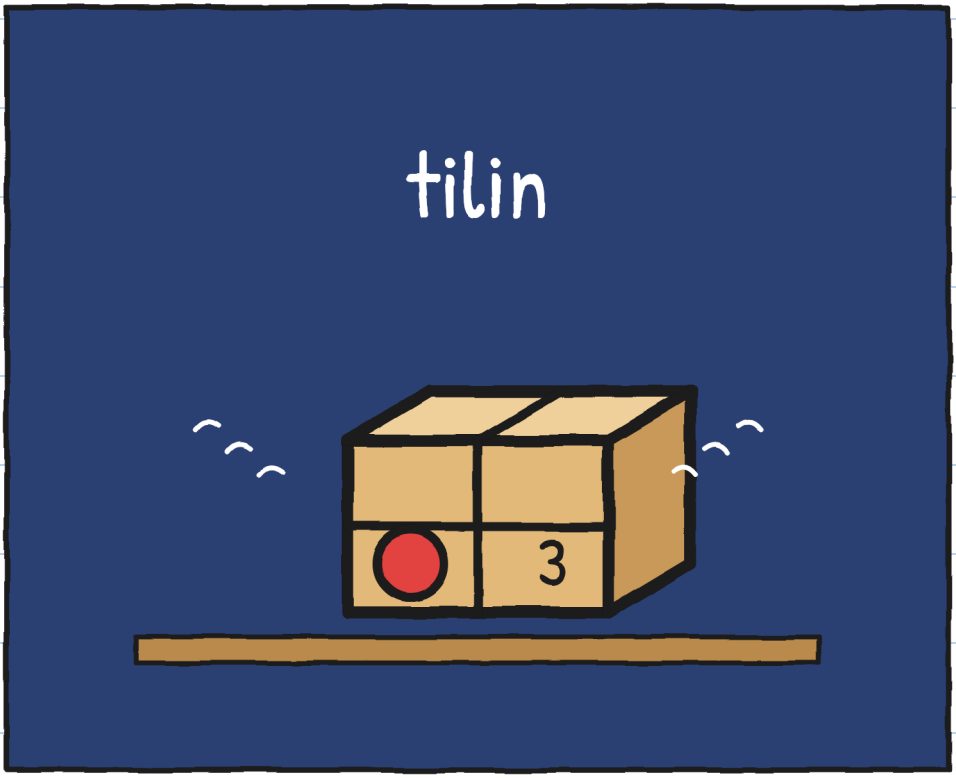

Cine îi trimite pachete lui Toni? –].

CARTIERUL (versiunea 2)

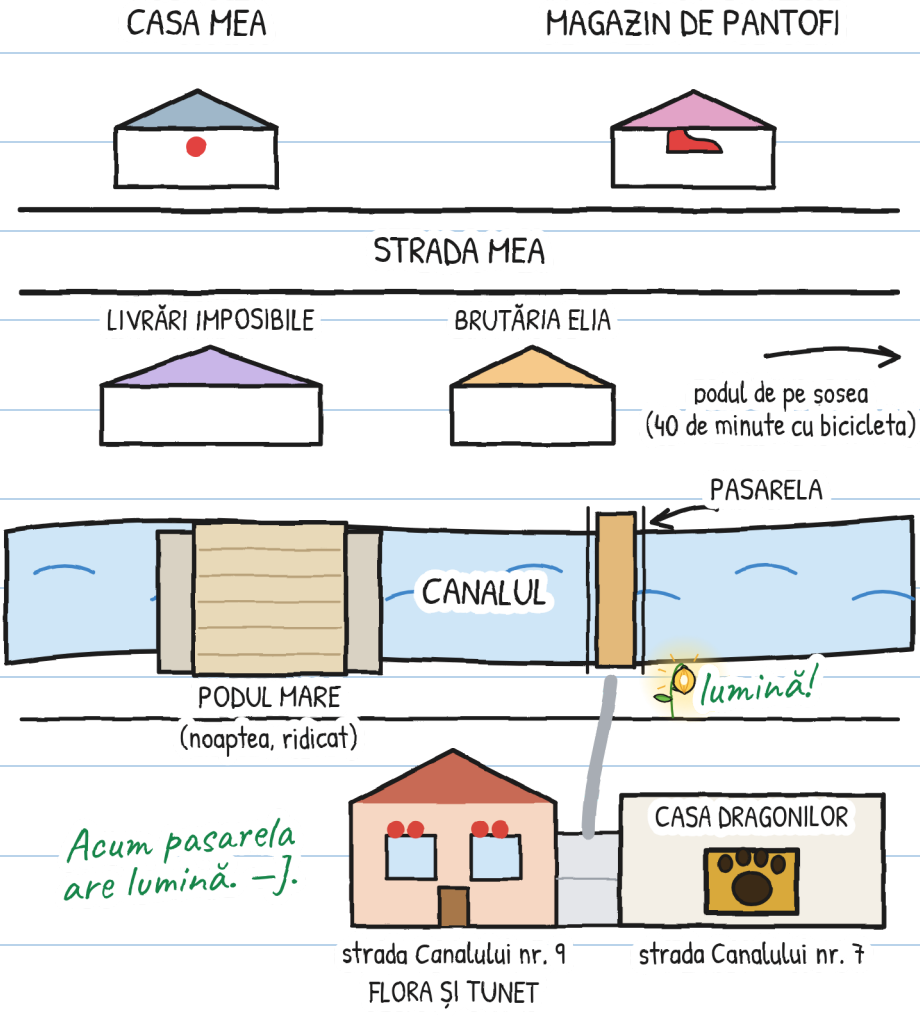

CE ȘTIM DESPRE R.

R.

1. Scris urât (Mara).
2. Vera s-a făcut albă.
3. Planta lampioane cu Flora.
4. Întârzie, dar își ține cuvântul.
5. A făcut geamuri fermecate.

6. Nimeni nu-i rostește numele. —J.

Și tu? Cine crezi că e R.?

Eu cred că R. este...

O POVESTE, ȘASE MĂRIMI

Sunt șase mărimi, de la 3 la 16 ani, și peste 20 de limbi.

MĂRIME XXS · PRE-A1
JULITA PRINDE SĂMÂNȚA NUMĂRUL ȘAPTE.

MĂRIME XS · A1
Mai rămăsese o sămânță pe podea. Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME S · A2
Alt fulger: pe podea mai rămăsese doar o sămânță. Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME M · B1
La fulgerul următor mai rămăsese doar o sămânță, iar Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME L · B2
Când a fulgerat din nou, pe podea mai rămăsese o singură sămânță, iar Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME XL · B2-C1
Roman ilustrat · 13+

Nivelurile CECRL sunt orientative.

Aceeași furtună. —J.

PENTRU FAMILII ȘI PROFESORI

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com

FURTUNĂ ADEVĂRATĂ: CE SĂ FACI

1. Dacă auzi un tunet, chiar și departe, intră în casă: trăsnetul poate ajunge deja la tine.
2. Înăuntru, cu un adult, departe de ferestre, uși și geamuri. Fără sere, poduri, copaci sau apă.
3. Nu ieși decât la o jumătate de oră după ultimul tunet.
4. Numărarea elefanților te ajută să știi dacă un trăsnet a căzut aproape sau departe, și să te liniștești. Nu te ajută să știi când să ieși.

NUMĂRĂ-ȚI FURTUNA

Numără elefanți din casă.

Fulger	Elefanți	Kilometri (1 la 3, aprox.)	Trăsnetul, mai aproape sau departe?
1	15	5	–
2	9	3	mai aproape